

udtrykkes for en saa væsentlig Del gennem Lønningerne, at Nedsættelser, der ikke paa den ene eller den anden Maade angriber Lønningerne og de Udgifter, der er til Statstjenestemændene, kan ikke faa et blot nogenlunde tilstrækkeligt Omfang. Det er ganske nødvendigt, naar der er Tale om Besparelser, ogsaa at gaa til det, som er Hovedkilden baade til Udgifterne og til Besparelserne. Der kan altsaa ikke tales om nogen enkelt Samfundsklasse, man kaster sig over, men der kan tales om en større Udgift, der i den Grad dominerer paa Statens Budget, at man ikke kan komme udenom den, naar der skal være Tale om virkelige Besparelser.

Det ærede Medlem Hr. Parkov har jo ganske Ret i den Betragtning, at de Konservative ikke er medansvarlige for dette Forslag. (Parkov: Nej). Nej, det er de ikke, og det har jeg heller aldrig hævdet. Ansvar for Forslaget hviler selvfølgelig udelukkende paa Regeringen. Det ærede Medlem har ogsaa Ret i, at de Konservative for saa vidt havde varslet, at de vilde være lidet tilbøjelige til at slaa ind paa denne Vej, gennem de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem Hr. Pürschel ved Finanslovsforslagets første Behandling. Men det ærede Medlem Hr. Pürschel undlod dog ikke at tage en forstandig Reservation, den nemlig, at noget andet var det jo, hvis en Finansnød kom til Stede og tvang til, at man fandt sig i en Reduktion ogsaa paa dette Omraade. Og dér ligger jo netop Kærnen i Sagen. Der skal indvindes et vist Beløb ved Besparelser, og det kan ikke indvindes, hvis man vil lade Konjunkturtillægget urørt.

Saa sagde det ærede Medlem Hr. Parkov, at man kunde for det første ikke anerkende, at der var nogen Nødstilstand, og dernæst kunde man ikke anerkende, at denne Nødstilstand, hvis den var der, ikke kunde afhjælpes paa anden Maade. Det kan man naturligvis altid sige, og der er jo ogsaa fremkommet adskillige Antydninger af, at man med Lethed kunde spare her og dér. Jeg vilde nu gerne se ærede Medlemmer, der stod overfor den Situation at skulle fremsætte virkelig gennemførlige Besparelsesforslag, finde 11 Mill. Kr., udover hvad Regeringen har foreslaaet. Jeg tror ikke, det vilde være muligt. Der henvises ogsaa i Regelen til allerede afholdte Udgifter, som man mener kunde være sparet. Der henvises fra socialdemokratisk Side til, at man kunde slaa en tyk Streg over de Militærlove, vi vedtog her i Sommer, og vende tilbage til den gamle Ordning

med en tilbørlig Reduktion og derved spare 10 Mill. Kr. Alt dette kan man sige, men det er Veje, som det er umuligt at gaa over for den bestaaende Lovgivning. Man kan dog ikke for fuldt Alvor sige til de Partier, som gennemførte en betydelig Reduktion af Militærudgifterne i Sommer og vedtog en Forsvarsordning, som efter vor Mening var forsvarlig, men ogsaa var knebet ned til det yderste af, hvad der maatte anses for forsvarligt, at vi nu skulde slaa en Streg over dette vort Skøn, som er fældet for faa Maaneder siden, og gaa yderligere 10 Mill. Kr. ned. Jeg kan forsikre de ærede socialdemokratiske Medlemmer om, at vi gik saa langt ned, som vi ansaa det for paa nogen Maade at være forsvarligt.

Det ærede Medlem Hr. Parkov nævnte Indskrænkning af Tjenestemændenes Antal. Ja, her maa man dog, naar man vil bedømme Regeringens Politik retfærdigt, indrømme, at der har aldrig været nogen Regering her i Landet, der virkelig har foretaget en Indskrænkning af Tjenestemændenes Antal for netop denne Regering. Den har indskrænket Tjenestemændenes Antal med adskillige Tusinder. Jeg ved ikke af, at noget lignende er gjort af nogen tidligere Regering. Der har været et alvorligt Ønske i Regeringen om netop at gaa denne Vej med en mere økonomisk Udnyttelse af Tjenestemændenes Arbejde og med en saa stærk Reduktion af deres Tal som muligt. Vi er gaaet den Vej gennem den vigtige Lov om Tjenestetidsreglerne og de øvrige Spareforanstaltninger, hvorved der spares ikke mindre end ca. 40 Mill. Kr. for Statskassen, naar man tager alle Konsekvenserne med. Vi har altsaa ikke alene ønsket at gaa den Vej, vi er ogsaa gaaet den og gaaet den saa langt, at der, som det vil være i frisk Minde, er fremkommet mange og bitre Klager over, at man har skaaret for dybt. Og jeg vil tilføje, at Regeringen er sindet at gaa endnu længere ad den Vej. Vi er stadig beskæftiget med at finde andre Omraader, hvorpaa der kan reduceres, hvor der kan spares Tjenestemænd, hvor man kan indrette Styrelsen paa en mere økonomisk Maade. Det er derfor, der er nedsat Kommissioner til Undersøgelse af Orlogsværftets og de militære Værksteders Forhold, fordi man mener her er Omraader, hvor der kunde finde saadanne heldige Reduktioner Sted. Det er derfor Regeringen staar i Begreb med at nedsætte en Kommission til Simplificering af Statsadministrationen, hvor alle Statsadministrationens Grene vil blive undersøgt, og hvor man vil gøre sit yderste for